

7

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

4 : Jezus Christus
is uniek!

10 : Aardse
gezindheid

20 : In het spervuur

Inhoud

■ Jezus Christus:	
Jezus Christus is uniek!	4
■ Bijbel praktisch	
De dagelijkse Bijbeloverdenking	6
Aardse gezindheid	10
In het spervuur	20
■ Aan de Slag:	
Actueel	9
Ogenblik.....	25
Puzzel.....	31
■ Stof tot nadenken	
Vriendschap, partnerkeuze, relaties - wat zegt de Bijbel ons?	14
100 redenen waarom jij de Heere Jezus nodig hebt	16
■ Boekbespreking	
Geld en bezit in het leven van een Christen	18
■ Bijbelstudie	
2 Timotheüs	24
De vreugde van de Heere	26
■ Goede boodschap	
De bijbelverkoper	32

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgrij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia
© Pixelio

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Bladzijde 1 © Kevin Carden
Bladzijde 2 © Sergey Volkov
Bladzijde 6 © BillionPhotos.com
Bladzijde 7 © exclusive-design
Bladzijde 9 © Trueffelpix
Bladzijde 12 © Federico Magonio

Bladzijde 14 © Bergringfoto
Bladzijde 16 © OceanProd
Bladzijde 17 © Balazs
Bladzijde 20 © Mila Supinskaya
Bladzijde 21 © peshkova
Bladzijde 22 © sergejson

Bladzijde 23 © Nejrion Photo
Bladzijde 24 © James Steidl
Bladzijde 26 © BillionPhotos.com
Bladzijde 28 © wetzka
Bladzijde 31 © DimaBerlin
Bladzijde 32 © Kevin Carden

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Abonnement is gratis;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was niet kostendekkend.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Hallo lezers van Volg Mij,

Je hebt het op één na laatste nummer van 2024 in handen. Opnieuw een nummer dat jou wil helpen om met Gods Woord, de Bijbel, bezig te zijn. De Bijbel kennen en begrijpen, wat is dat een voorrecht! En wat staat er veel in. Om een paar dingen te noemen die aan bod komen:

- Hoe vriendschappen tot Gods eer zijn en daar een stabiel huwelijk uit voort mag komen.
- Wat onze eigenlijke, echte en blijvende zegeningen zijn en welke plek aards bezit in ons leven moet hebben.
- Uit de Tweede Brief aan Timotheüs leren we dat God onze tijden van verval al lang te voren kende. De brief zegt ons hoe we ondanks alles God-erend kunnen zijn.
- En boven alles toont de Bijbel de Heere Jezus die uniek en niet te vergelijken is.

Wat mogen we blij zijn dat we een Bijbel hebben. Zelfs in handzaam formaat! Laten we er in lezen en er door groeien, totdat Hij komt!

Marcel Ros

Jezus Christus is uniek! (1)

Overdenkingen over de Verlosser

Het hart van de Heere

Wie is de Heere Jezus eigenlijk voor ons? Kennen we Hem al echt? En hoe kan ik Hem vanuit concrete gezichtspunten beter loven, aanbidden?

Juist Zijn lijden als mens bevat facetten die ons ertoe brengen om onze Verlosser te prijzen. Enkele van deze eigenschappen van Zijn Wezen, vooral in het lijden, willen we in zeven korte overdenkingen op ons laten inwerken.

Met het hart wordt in de Bijbel vaak het centrum van de menselijke wil bedoeld; van '... daaruit zijn de uitingen van het leven' (Spr. 4:23). Tegelijkertijd is het om zo te zeggen het centrum van het zijn, inclusief de gevoelens. Wat zegt de Bijbel over het hart van onze Heere Jezus? Hier volgen enkele profetische uitspraken daarover uit de Psalmen.

- De Heere Jezus ondervond in Zijn leven de gemeenschap met Zijn Vader. Zijn hart was **verblijd** over deze relatie met God (Ps. 16:9). Aan de ene kant was deze gemeenschap tot aan het verzoevend lijden ononderbroken (vgl. Joh. 16:32). Aan de andere kant kende de Heere daarvoor en pas echt in de uren aan het kruis andere gevoelens van het hart – niet in de laatste plaats vanwege onze, vanwege mijn zonden.
- De vele aanvallen, het belaagd en tegengesproken worden door mensen leidden ertoe dat het binnenste van Zijn hart **verwond** was (Ps. 109:22). Als met zwaardsteken troffen de mensen het hart van onze Verlosser.
- Zijn hart **brak** toen de mensen Hem smaadden, zich vrolijk maakten over Hem bij het zien van het vreselijke lijden (Ps. 69:20). Zonder troosters, ellendig, innerlijk zeer gebroken – zo was de Heere ten diepste geraakt.

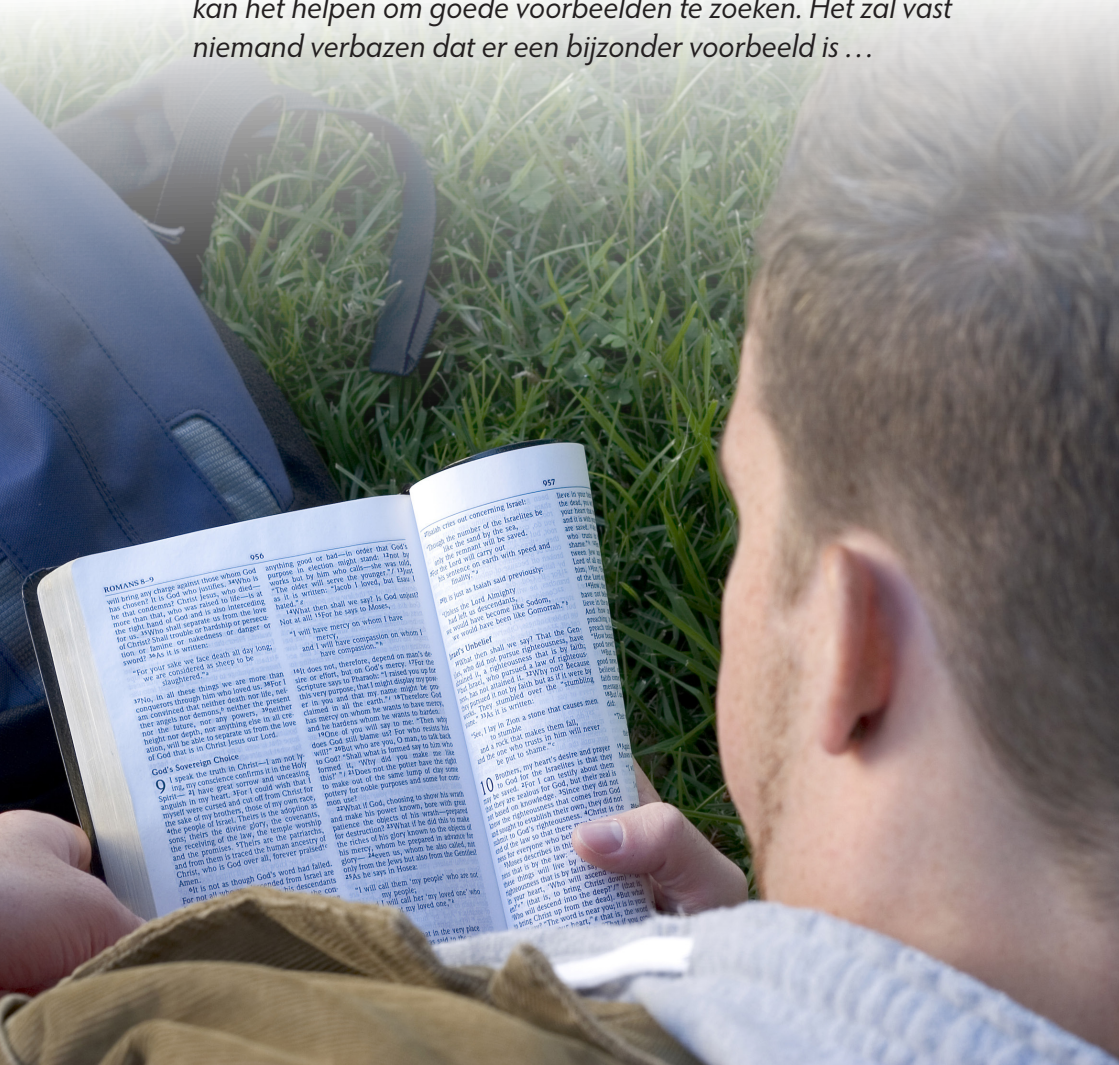
- De wetenschap dat Hij als Messias zou worden verworpen en als mens moest sterven, zorgde ervoor dat Zijn hart was **geslagen en verdord** als gras (Ps. 102:4). Hij was vanbinnen verlamd, menselijk gezien zonder energie – maar nooit zonder de Goddelijke energie van de liefde.
- De bange vrees voor het lijden om onze zonden drukt Hij zelfs uit met de woorden: '(...) mijn hart heeft mij **verlaten**' (Ps. 40:12). Wat er in Gethsémané gebeurde toont de nood die onze Verlosser voor Zich zag. Onze ongerechtigheden zou Hij op Zich nemen! Door de smart leek het Hem of Zijn hart ver verwijderd was, zo diep was Zijn lijden.
- Tenslotte, op Golgotha, is Zijn hart **gesmolten**, leek het als was (Ps. 22:14). Het lijden van de kant van de mensen en in het bijzonder de hitte van het lijden van Gods kant lieten het hart van de Heere wegsmelten.

Heere Jezus, ik begrijp Uw lijden niet, kan niet echt onder woorden brengen en bevatten hoe U in Uw hart zo heeft geleden. Ik wil U ervoor prijzen en aanbidden dat U dat alles heeft geleden – omdat Uw liefde, ook voor mij, zo ondoordringelijk sterk was en is!

Martin Schäfer

De dagelijkse Bijbeloverdenking (7)

Iedereen kent tijden in zijn leven waarin het grote verlangen om de Bijbel te lezen, ontbreekt. Toch is het goed om ook in zulke perioden met behulp van de Bijbel stille tijd te houden. Daarbij kan het helpen om goede voorbeelden te zoeken. Het zal vast niemand verbazen dat er een bijzonder voorbeeld is ...

Zijn er voorbeelden voor het Bijbellezend?

Het is altijd mooi om voorbeelden in de Bijbel te zoeken als je een levenshouding overeenkomstig de wil van God nastreeft. Als het om het Bijbellezend gaat, zijn er van die voorbeelden. Daarbij moeten we er altijd rekening mee houden dat de gelovigen in het Oude Testament vaak alleen maar de wet (dus de vijf boeken van Mozes) hadden. De gelovigen in het Nieuwe Testament beschikten over het hele Oude Testament en beetje bij beetje over het Nieuwe Testament. Jij daarentegen hebt de complete Bijbel in handen.

Het mooiste voorbeeld is altijd de Heere Jezus Zelf. Hij kon zeggen: '(...) Uw wet draag Ik diep in Mijn binnenste' (Ps. 40:8). Hij hield Zich dag en nacht bezig met het Woord van God. Want wat over de godvrezende man in Psalm 1 wordt gezegd, slaat volkomen op de Heere Jezus: 'Welzalig de man die (...) zijn vreugde vindt in de wet van de HEERE en Zijn wet dag en nacht overdenkt' (Ps. 1:1-2).

Deze houding van onze Heere verbaast ons enorm. Hij had het helemaal niet nodig om Zich met de wet bezig te houden. Hij is de Wetgever, Die de wet aan het volk Israël had gegeven. Toch was Hij bereid om als mens daarmee bezig te zijn. We lezen zelfs nog meer. Elke morgen zocht Hij in bewuste afhankelijkheid het aangezicht van God: 'En 's morgens vroeg, nog diep in de nacht, stond Hij op, ging naar buiten

en begaf Zich naar een eenzame plaats, en bad daar' (Mark. 1:35). Als Hij al de gemeenschap met God zocht, hoeveel te meer hebben wij dat dan nodig! Want in tegenstelling tot Hem kleeft tot Zijn terugkomst ons vlees aan ons, de oude natuur.

Het beeld wat de profeet Jesaja van Hem laat zien, maakt net zo'n diepe indruk: 'De Heere HEERE gaf Mij een tong van een die onderwijs ontving, zodat Ik weet met de vermoeide een woord op de juiste tijd te spreken. Hij wekt Mij elke morgen, Hij wekt Mij het oor, zodat Ik hoor als zij die onderwijs ontvangen. De Heere HEERE heeft Mij het oor geopend (...)' (Jes. 50:4-5). De Heere Jezus 'naderde' elke morgen tot God, Zijn Vader, in gebed. Elke morgen liet Hij Zijn oor openen om Zich te laten voorbereiden voor Zijn dienst door de woorden van Zijn Vader. Had Hij, de Zoon van God, dat nodig? Hij deed het in Zijn liefde en in nederigheid en onder vernedering. Wil je dat ook niet nastreven? Zo'n houding helpt ons enorm om elke nieuwe dag innerlijk bewaard te blijven. Want Zijn woorden begeleiden ons de hele dag door.

In de Schrift vinden we niet alleen de Heere Jezus als voorbeeld. Er zijn ook geloofsmannen over wie we lezen dat ze deze stille tijd met God zochten. Neem Ezra, die Gods Woord onderzocht (Ezra 7:10). Of kijk naar Paulus, die zijn metgezellen op een schip vooruit zond om alleen en in alle rust gemeenschap met zijn God te kunnen hebben (vgl. bijv. Hand. 20:13). Doe het net als deze twee!

Daniël had zelfs elke dag drie momenten voor gebed (Dan. 6:10). En in die tijd zal hij zeker niet alleen hebben gebeden. Hoe had hij anders uit de profeet Jeremia kunnen opmaken dat de tijd van de ballingschap van Israël 70 jaar zou zijn en nu ten einde liep (vgl. Dan. 9:2)? Probeer deze trouwe man van God na te doen!

Wie moet eigenlijk lezen?

Ik wil ook graag de vraag onderzoeken wie eigenlijk in de Bijbel zou moeten lezen. Nu zul je zeggen: 'Dat is toch duidelijk! Wij allemaal! Klopt precies. En God zegt dat in Zijn Woord ook zo. Al in het Oude Testament drukte Hij Zijn volk het belang van dit lezen op het hart.

'Roep het volk bijeen, de mannen, de vrouwen en de kleine kinderen, en de vreemdeling die binnen uw poorten is, om te horen, en om te leren de HEERE, uw God, te vrezen en alle woorden van deze wet nauwlettend te houden. Zodat hun kinderen die het niet weten, het ook horen, en leren de HEERE, uw God, te vrezen, al de dagen dat u leeft in het land (...)' (Deut. 31:12-13).

De oren van heel het volk waren gericht op het wetboek.

Nehemia 8:3

Destijds kon nog niet iedereen het Woord van God lezen. Want er waren geen afschriften van de Thora, de wet. Die werden pas later gemaakt. Daarom moesten allen, de ouderen en de jongeren, de groten en de kleinen, de mannen en de vrouwen, de ouders en ook hun kinderen – gewoon iedereen – naar dit Woord luisteren.

Dank God, je Vader, er eens voor dat jij de Bijbel in je hand kunt houden! Dat je een exemplaar voor jezelf hebt, misschien zelfs meerdere vertalingen van Gods Woord. Dat is allesbehalve vanzelfsprekend, ook vandaag nog.

En als we dankbaar zijn voor deze schat, zullen we hem ook graag gebruiken. Dan zullen we, of we nu oud of jong zijn, man of vrouw, regelmatig in deze waardevolle schat lezen. Want de dank moeten we immers niet puur alleen met de lippen belijden. Het is een schat voor ons hart.

Manuel Seibel

Actueel

*Mentale gezondheid meisjes wordt wereldwijd slechter!
Sterke stijging psychische problemen bij meisjes!*

Zomaar twee kopjes uit twee verschillende nieuwsbronnen.

De eerste is van de NOS, de tweede uit het Reformatorisch Dagblad.

Beiden gebaseerd op eenzelfde onderzoeksrapport!

Er worden diverse soms ernstige klachten in dat rapport genoemd.

Ook worden er verschillende mogelijk waardevolle praktische oorzaken en oplossingen aangedragen.

Allemaal met de beste intenties en ieder vanuit de eigen invalshoek.

De opinieschrijver van het RD raakte in zijn conclusie nog het dichtst aan de kern.

De diepste oorzaak voor meisjes én jongens én voor de samenleving in het algemeen, is het steeds meer zichtbaar worden van de breuk die er is ontstaan tussen God en Zijn schepping, tussen God en de mens. Een breuk die begonnen is in de Hof van Eden toen de mens zich in ongehoorzaamheid van God afkeerde en die zich als een 'repeterende breuk' heeft voortgezet in de fysieke wereld, maar ook tot in de diepste kern van het menselijk bestaan, zijn ziel.

Jonge mensen willen echte antwoorden op de grote vragen van hun bestaan:

- Waar kom ik vandaan?

- Waarom ben ik hier?

- Wat is het doel en de zin van het leven?

En het niet krijgen van die echte antwoorden uit zich o.a. in de mentale problemen die in het rapport genoemd worden, vooral wanneer andere structuren gaan wankelen. De oplossing ligt allereerst in de erkenning van de hierboven gestelde 'diagnose' en van daaruit een antwoord te geven op de smeekbede van God:

'Wij zijn dan gezanten namens Christus, alsof God zelf door ons smeekt. Namens Christus smeken wij u: laat u met God verzoenen' (2 Kor. 5:20).

Vanuit een herstelde relatie met God, door het werk van de Heere Jezus op het kruis van Golgotha, zijn er antwoorden op die grote levensvragen. De Heere Jezus heeft gezegd:

'Hij heeft Mij gezonden ... om te genezen wie gebroken van hart zijn' (Luk. 4:18).

Ad Massar

Aardse gezindheid? – Verzamel schatten in de hemel!

In Filippenzen 3:19 spreekt Paulus met verdriet over degenen 'die aardse dingen' bedenken. En de Kolossenzen roept hij tot het volgende op: 'Bedenk de dingen die boven zijn en niet die op de aarde zijn' (Kol. 3:2). Wat is dat eigenlijk – aardsgezind zijn? En waarom worden wij daarvoor gewaarschuwd? In de geschiedenis van Israël vinden we aanwijzingen die ons helpen om een antwoord op deze vragen te vinden.

Een voorbeeld als waarschuwing

Tweeënhalve stam van het volk Israël – Ruben, Gad en de halve stam Manasse – is met het volk door de Schelfzee getrokken en heeft de bevrijding uit de macht van de farao meegeemaakt. Ze hebben ook Gods leiding in de woestijn ervaren. Maar ze willen niet de Jordaan oversteken (Num. 32:5). Het verslag over deze stammen begint met de woorden: 'Nu hadden de nakomelingen van Ruben veel vee; en de nakomelingen van Gad hadden geweldig veel vee. Zij bekeken het land Jaëzer en het land Gilead, en zie, die plaats was een geschikte plaats voor vee' (Num. 32:1). Het land ten oosten van de Jordaan had hun aandacht getrokken. Wat

ze tegenhield om samen met de anderen via de Jordaan het beloofde land binnen te gaan, is wat ze 'hadden', en wat ze 'zagen'.

Aardsgezind

De aardsgezinde gelovige lijkt op deze tweeënhalve stam. Hij stelt zich ermee tevreden om door de dood van Christus uit de slavernij van satan te zijn bevrijd en de goddelijke leiding van de Heere Jezus in de aardse dingen te ervaren. Maar de belangstelling voor de hemelse dingen, voor de zegeningen die 'aan de andere kant van de Jordaan' liggen, is er nauwelijks of is

geheel afwezig. De zegen die Christenen immers door Christus in de hemel bezitten, wordt snel naar de achtergrond geschoven. En wat is deze zegen groot (lees daarvoor bijvoorbeeld Ef. 1:3 e.v.)! Maar als we het eigenlijke doel van God voor ons leven, het genieten van deze hemelse schatten, uit het oog verliezen, zullen dan ook de dagelijkse beslissingen ons niet vaak de verkeerde kant op leiden?

Wat houdt een gelovige tegen om in bezit te nemen wat God ons boven de verlossing uit aan geestelijke zegeningen heeft geschonken? Dan gaat het om wat hij 'heeft' en om wat hij 'ziet'. Hij bedenkt niet de dingen die boven zijn. Maar die op de aarde zijn en wat hij daar bezit. Het bezig zijn met het aardse bezit en het genot van de aardse geneugten nemen hem dermate in beslag dat er voor de onzichtbare, eeuwige dingen – die we ons door ijverige Bijbelstudie en een leven in gemeenschap met God eigen moeten maken – nauwelijks gelegenheid, tijd en energie meer overblijft.

Gevaaren van een aardse gezindheid

De beslissing van de tweeënhalve stam leidde tot veel negatieve gevolgen. Ze dienen om te waarschuwen voor de gevaren waarin ook de aardse gezinde Christen terecht kan komen.

1. Ze praatten altijd meer over 'wij' en 'zij', over 'onze kinderen' en 'uw kin-

deren' (Num. 32:19; Joz. 22:24-28). De eenheid van het volk van God was ze niet zoveel waard. Dat ze van hun broeders en zusters gescheiden waren, deed ze niet zoveel. – Een aardse gezindheid kan ertoe leiden dat de waarheid dat alle gelovigen bij elkaar horen en leden van het ene lichaam zijn, met Christus als hoofd in de hemel, minder dierbaar wordt.

2. Ze streden dan wel samen met hun broeders de strijd van het geloof, maar niet met al hun kracht. Hun hart was bij hun vrouwen en kinderen aan deze kant van de Jordaan. Van de meer dan 110.000 voor de strijd toegeruste mannen (Num. 26:7,18,34) trokken er slechts 40.000 ten strijde (Joz. 4:13). – Een aardse gezindheid leidt tot halfhartigheid en maakt je zwak in de geloofstrijd.

3. Ze namen het zich verwijderen van het centrum van Israël, van Gods heiligdom, op de koop toe. In Jozua 22 lezen we dat ze 'bij de Israëlieten

vandaan [gingen], van Silo', naar het 'land dat hun bezit was, dat zij als bezit verworven hadden (...)'. – Een aardse gezindheid kan het genot van de nabijheid van de Heere en de gemeenschap met de broeders en zusters verstoren. Ook zal het vroeg of laat leiden tot de innerlijke verwijdering van de plaats waar de Heere het centrum is, waar Hij 'in het midden' is. Deze tweeënhalve stam waren de eersten die in ballingschap werden gevoerd.

4. Ze bouwden een altaar, dat echter niet zal worden gebruikt om te offeren, maar dat bedoeld was om te getuigen van hun verbondenheid met de Israëlietische godsdienst (Joz. 22:26-27). – Een aardse gezindheid kan ertoe leiden dat de godsdienst (de 'offers van de dankzegging'; vgl. Ps. 50:23; 116:17; Hebr. 13:15) verstart tot een dode vorm.

5. Ze waren bezorgd dat hun kinderen ooit vanwege het gescheiden zijn

door de Jordaan, moeite zouden krijgen om te bewijzen dat ze bij het volk Israël hoorden (Joz. 22:24). – Een aardse gezindheid blijft niet zonder gevolgen voor kinderen en volgende generaties.

Positieve bescherming – positief genot

In Kolossenzen 3:1-2 worden we opgeroepen: '(...) zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, Die aan de rechterhand van God zit. Bedenk de dingen die boven zijn en niet die op de aarde zijn (...)'. Het bezig zijn met Christus en de hemelse dingen, en het genieten daarvan, is het beste middel om bewaard te blijven voor een aardse gezindheid. Jozua en Kaleb, die als verkenners de heerlijkheid van het land hadden gezien, waarvan de indrukken altijd in hun hart gegrift bleven (Joz. 14:9,12), zijn niet op de gedachte gekomen hun erfdeel aan deze kant van de Jordaan te zoeken.

Marco Leßmann

Bedenk de dingen
die boven zijn en niet
die op de aarde zijn!

Kolossenzen 3:2

Vriendschap, partnerkeuze, relaties – wat zegt de Bijbel ons?

Deel 6: Volwassen worden – het aspect van geest en ziel

Zoals we al hebben gezien, is het nodig dat elk 'element' van ons menszijn volwassen is, vóór we beginnen aan een relatie; sommigen maken een grote rekenfout: ze zien als tieners hun lichamelijke ontwikkeling, stellen vast dat 'alles' functioneert, en denken: nu ben ik er rijp voor. Niet dus!

Bij volwassen zijn naar **lichaam** hoort niet alleen de lichamelijke seksuele ontwikkeling, maar ook het nemen van je verantwoording in de dagelijkse plichten, het kunnen voorzien in het levensonderhoud van je gezin, enz.

Volwassen zijn betekent: rijp zijn voor iets; de verantwoording aan kunnen; je plichten en taken kennen én doen; je verantwoordelijkheden niet afschuiven op anderen; op eigen benen kunnen staan. 'Over het algemeen is een volwassene een individu dat zichzelf in het leven kan redden... Een meerderjarige is in de meeste rechtstelsels in principe *handelingsbekwaam* en zal dus voor al zijn eigen rechtshandelingen moeten instaan¹. Volwassen zijn betekent dus: in staat om de nodige beslissingen te nemen, ernaar te handelen én er verantwoording voor af te leggen.

Natuurlijk zullen de meesten die 10 of 20 jaar geleden getrouwd zijn, nu zeggen: *tjonge, wat waren we toen nog jong en onervaren!* Want je blijft leren, je hele leven lang. Maar in onze maatschappij is het ongetwijfeld nog vrijwel altijd zo dat iemand in zijn tienerjaren nog niet volwassen is, en zelfs heel wat beginnende twintigers ook niet automatisch...

Rijp en verantwoordingsbewust te zijn **wat de ziel betreft**, betekent: je eigen gevoelens, emoties en ook instincten over het algemeen in bedwang te kunnen houden; je er niet door laten dicteren – maar ze evenmin verstoppen alsof gevoelens en emoties verboden zouden zijn; erover kunnen praten met de ander. Maar in een huwelijk (of verlovings) betekent het ook en *aller eerst*: belangstelling hebben voor de gevoelens, emoties en ook verlangens

van je partner. Want liefde wil die gevoelens en verlangens kennen om eraan te kunnen beantwoorden. Ook al is het soms een lang leerproces om ze te leren kennen én te leren hoe je eraan kunt beantwoorden: Echte liefde zoekt geen bevrediging van de eigen ziel, emoties en verlangens – maar van die van de ander².

Bij volwassen zijn **naar geest** hoort: zelfstandig kunnen nadenken, zelfstandig dingen op een rijtje kunnen zetten, zelf de conclusies daaruit trekken én de wilskracht hebben om het ook te doen. Het betekent ook dat je niet steeds zegt 'maar mijn moeder zegt...'; of: 'mijn vader vindt dat...'; en 'mijn vriend heeft dat ook altijd zo gedaan'. Dat soort uitspraken duidt eerder op een gebrek aan zelfstandig nadenken. Kortom: in verstandelijk opzicht laat je zien een zelfstandige, verantwoordingsbewuste persoon te zijn.

Maar dat geldt zeker ook voor *het geestelijke leven met de Heere*. Wil je geestelijk volwassen worden? Leer dan nadenken over je keuzes op elk terrein van je leven, in plaats van ze impulsief te nemen. En neem dagelijks de tijd voor Bijbellezende en gebed. In die nauwe gemeenschap met je Heere kun je geestelijk groeien. Dan heb je later ook iets om te delen met je partner. Neem de tijd voor de bijeenkomsten van de gelovigen, voor extra Bijbelstudies, om te evangeliseren, om goede vrienden te bezoeken, enz. (daarover

hebben we het al in deel 1 van deze serie gehad).

De psalmist zei het zo: *'Ik ben verblijd over Uw belofte, als iemand die een grote buit vindt'* (Ps. 119:162). Als ik me als tiener en twintiger veel met dit kostbare Woord van God bezighoudt, dan zal ik een grote 'buit' hebben, een rijke schat. En iedereen in mijn huis zal zich daarvan bewust worden. *'In de woning van een wijze ligt een begerenswaardige schat'* (Spr. 21:20). Is er in jouw levenshuis al zo'n schat waar anderen als het ware jaloers op kunnen worden? Nee, niet de schat van het geloof van je ouders of van broeders in de gemeente, maar een schat die je zélf hebt verzameld! Een schat waar je zélf van geniet. Dat zou een zegen zijn! En een bewijs dat je bezig bent volwassen te worden!

Daarom wordt het tijd dat we naar een volgende voorwaarde uit Gods handleiding voor relaties gaan.

Wordt vervolgd.

Erwin H.W. Luimes

Leestip: lees eens het boek 'Wees gefocust' van Peter en Alexandra König; daarin staan veel tips voor je geestelijke groei.

1. Zie de rubriek 'volwassen' op wikipedia.
2. Als je al volwassen bent en samen op weg naar het huwelijk, lees dan eens het boek van br. W. Weir: *Bereid je voor! Bereid je voor!*

100 redenen waarom *jij* de Heere Jezus nodig hebt

5. Omdat er geen tussenweg is

Het ongeluk gebeurde op 14 april 1912 om 23:40 uur. Het luxe passagiersschip de *Titanic* botste op een ijsberg en zonk even later in de ijskoude Atlantische Oceaan. Ongeveer 1500 mensen verdronken of stierven door onderkoeling.

Op het gebouw van de rederij in Liverpool werden kort daarna twee grote borden opgehangen waarop de familieleden van de passagiers konden uitzoeken of hun geliefden ook onder de doden waren.

Op het ene bord kon men lezen: "SAVED" (= gered), op het andere "LOST" (= verloren). Hoe meer er over het ongeluk bekend werd, hoe meer briefjes met namen er op één van de twee borden aangebracht werden. Er was geen tussenweg. Voor alle passagiers gold: Ze waren óf op het bord "SAVED" te vinden – óf tragisch genoeg op het bord "LOST".

Ook bij de vraag naar hemel en hel is er geen tussenweg, hoezeer veel mensen zich ook een tussenweg wensen. Er is alleen maar "of... of". Op welk bord van het leven na de dood sta jij? SAVED – of LOST?

*"(Er zijn er) die zalig worden en ... die verloren gaan."
2 Korinthe 2:15*

Alexander Schneider

100 redenen waarom *jij* de Heere Jezus nodig hebt

6. Omdat tot nog toe geen enkele religie jou de weg tot God kon laten zien

Laten we eens aannemen dat God op een berg zou tronen. Wij mensen staan aan de voet van de berg. Natuurlijk probeert iedereen die gelooft dat er een God is, op de berg te klimmen om dichterbij Hem te komen. En dan komen de religies al in het spel: Zij laten ons zien wat de mens moet doen om hogerop te komen. De Islam zegt: "Houd je aan de vijf zuilen: Bid vijf keer per dag; maak een pelgrimsreis naar de Kaäba in Mekka!" In het Hindoeïsme, een religie die veel goden kent, verlangt het Dharma-principe (individuele wet voor iedereen) een gewetensvolle vervulling om een goed karma te verkrijgen. Het Jodendom vereist het houden van de wet. Ook het Boeddhisme, dat ervan uitgaat dat er geen God is, leert de vijf sila's, de wetten tot ontwikkeling van de zedelijkheid alsook het achtvoudige pad, met hulp waarvan men het Nirwana bereiken kan. Steeds moet men zelf iets presteren.

Maar geen enkele religie komt op het idee, de mensen de waarheid te vertellen: Dat het namelijk niemand lukt, zich zonder uitzondering te houden aan alle voorwaarden van de verschillende religies. En dus wordt er overal een weg getoond, die onmogelijk gevolgd kan worden.

De goede boodschap van de Bijbel, het Evangelie van Jezus Christus, is daarom precies het tegendeel van deze onrealistische wegwijzers. God weet dat geen enkel mens ooit tot Hem kan komen: "Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goeddoet, zelfs niet één" (Psalm 14:3).

Daarom handelt Hijzelf en daalt de berg af naar ons – in de Persoon van Jezus Christus. God weet dat geen enkel mens ooit voor Hem kan bestaan en Hij laat om die reden Jezus Christus de straf dragen die wij verdiend hebben. Daarmee is de Heere Jezus de enige weg tot God: "Niemand komt tot de Vader dan door Mij" (Johannes 14:6). Deze uitspraak maakt duidelijk dat het Christendom niet is zoals alle religies van deze wereld.

Er is maar één Weg om het probleem van de zonde met God op te lossen – Jezus Christus!

Alexander Schneider

Geld en bezit in het leven van een Christen

'Waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn!'

Hansruedi Graf

Boekaanbeveling Geld en bezit in het leven van een Christen

Je praat niet over geld, zo zeggen we. Maar de Bijbel spreekt wel degelijk over dit belangrijke alledaagse onderwerp, veel vaker dan we denken.

Het boek van Hans-Ruedi Graf kan helpen er meer over te weten te komen hoe God daarover denkt en hoe we dit in praktijk kunnen brengen.

Geld – een onderwerp alleen voor rijken?

Het boek van Hans-Ruedi Graf laat in het

eerste van vier duidelijk gestructureerde hoofdstukken zien dat al het bezit van God komt. Wij zijn er tegenover Hem verantwoordelijk voor om op de juiste manier met bezit om te gaan. Ook maakt de auteur het belangrijke onderscheid duidelijk tussen de onderwijzingen vanuit het Oude- en het Nieuwe Testament. Hij legt daarbij de betekenis van de tienden uit. Daarna beschrijft hij armoede en rijkdom en toont belangrijke principes van de Bijbel aan over geld en bezit. Er worden concrete handvatten gegeven voor een hebzuchtige en gierige instelling. Een voorbeeld uit het boek: 'Verzet je bewust tegen een gierige instelling: in plaats van dat je geld en goederen voor jezelf ophoopt, begin je ermee aan anderen te schenken.'

Geld – schulden – sparen – geven – budget

In het tweede deel, het belangrijkste deel van het boek, worden veel praktische onderwerpen over 'ons goeie geld' besproken, steeds met Bijbelteksten onderbouwd. De vraag over het kopen op krediet bijvoorbeeld zou voor velen vroeg of laat wel eens relevant kunnen worden. Graf toont duidelijk het verschil tussen bewust op de pof leven en het gericht kopen van een huis, waarbij je je tegen de meeste risico's indekt. Het tegenovergestelde, namelijk sparen, is inderdaad eveneens elke dag relevant. In welke gevallen spaar ik bewust voor concrete aankopen of voor de ouderdagsvoorziening, en waar gaat het

over in gierigheid? Ook geldbeleggingen komen aan de orde: 'Bij het sparen moeten we geen risico's aangaan (...) Natuurlijk bestaat er geen absolute zekerheid in geldzaken. Daarom willen wij in vertrouwen op God ons geld goed beheren!'

Net als sparen of kopen op krediet is het geven van giften juist voor Christenen heel belangrijk – het Nieuwe Testament noemt het afstaan van geld regelmatig 'genade'. Hoe kunnen anders zendingen, zendingswerk, radio-uitzendingen en leatuurwerk bestaan? De auteur maakt ook duidelijk dat we het geven niet aan het toeval zouden moeten overlaten ('Wat heb ik nog in mijn portemonnee?'). We zouden kunnen kijken hoe andere uitgaven voor de dagelijkse behoefte gepland kunnen worden – natuurlijk afhankelijk van ieders eigen, actuele situatie.

Gelijkenissen over financiën

In het derde deel, dat bewust helemaal in het teken staat van alle geldaspecten, worden verschillende gelijkenissen in het Nieuwe Testament aangehaald. Het is al verbazingwekkend hoeveel de Heere Jezus in deze gelijkenissen over geld heeft gesproken – soms als belangrijkste thema (bijv. bij de gelijkenis van de rijke dwaas), soms echter ook als bijkomstig thema van de gelijkenis (bijv. bij de verloren penning, hierover een citaat uit het boek: 'Besef je het ook als het geld in je portemonnee ontbreekt?'). Ook wordt het onderwerp van de onrechtvaardige beloning van de arbeiders in de gelijkenis van de wijngaard aangehaald: 'Het kan bijvoorbeeld voorkomen dat er bij een bedrijf nieuwe medewerkers wor-

den aangesteld die voor hetzelfde werk een hoger loon ontvangen dan jij. Hoe reageer je daarop?' Mij heeft dit andere perspectief ofwel deze scherpstelling op basis van de gelijkenissen erg aangesproken.

Geld in dienst voor de Heere

In een kort slotdeel licht Graf het belang toe van geld in de dienst voor de Heere, zowel vanuit het gezichtspunt van de gever als van de ontvanger. Veel van wat misschien al bekend is, wordt hier treffend samengevat. Het helpt ons het eigen bewustzijn van de aardsmateriële en tegelijk ook belangrijke kant van de dienst voor God, van het werk van de Heere, te verscherpen.

Ik kan iedere Volg Mij!-lezer dit boek ten zeerste aanbevelen, los van het saldo op je rekening of je inkomen. De Bijbelse visie op geld is belangrijk om te leren om er als discipel van de Heere Jezus opnieuw of voor het eerst op de juiste manier mee om te gaan – tot eer van de Meester. Het zou een plus zijn als er bij een volgende oplage aan het eind van het boek een tekstverwijzingsregister zou worden opgenomen.

Het boek heeft 88 bladzijden, is onderverdeeld in een groot aantal goed leesbare hoofdstukken en gedeelten, en kost €9,95. Het is te verkrijgen bij de uitgever van Volg Mij! Bestellen via QR-code!

Martin Schäfer

In het spervuur

Als we door anderen er een keer toe aangezet worden om iets verkeerd te doen, dan is dat één ding. Maar als iemand voortdurend probeert ons om te praten, dan is dat van een heel andere orde. Hoe gemakkelijk gebeurt het niet dat we in het spervuur van iemands overredingskunsten door de knieën gaan!

In de Bijbel worden ons enkele gelovige mensen getoond die standhielden tegen het spervuur van aanlokkelijke woorden – of ook niet. Laten we beginnen met een opvallend, negatief voorbeeld!

Simson is op weg naar Timna om een Filistijnse vrouw een huwelijksaanzoek te doen. Plotseling verspert een leeuw hem de weg. Dan komt Gods Geest over Simson. En wat gebeurt er? Simson doodt en verscheurt het gevaarlijke roofdier met zijn blote handen. God schenkt hem een indrukwek-

kende overwinning! Als Simson na een tijdje langs het kadaver van de leeuw komt, zit er een bijenzwerm in, zodat hij honing uit het karkas kan nemen. Hij spreekt met niemand over deze gedenkwaardige gebeurtenis (Richt. 14:5-9). Ten slotte begint het zeven

dagen durende bruiloftsfeest. Al aan het begin ervan geeft Simson zijn metgezellen uit het volk van de Filistijnen een raadsel voor het feest: 'Eten kwam uit de eter, en zoetigheid kwam uit de sterke' (Richt. 14:14). Terwijl de jongemannen zich suf piekeren over deze woorden, zit de bruid op de zevende dag bij Simson te huilen omdat ze de oplossing wil weten (Richt. 14:16-17). Als de jongemannen op de laatste dag van het feest dreigen haar te vermoorden vanwege het onopgeloste raadsel, dringt ze nog sterker aan bij haar ongelukkige bruidegom (Richt. 14:15,17). En Simson? Hij kan het gehuil en gezeur niet meer verdragen en verklapt het geheim.¹ Dat leidt tot een aaneenschakeling van boze daden, die eropuit lopen dat zijn vrouw en haar vader door de Filistijnen worden verbrand (Richt. 15:6).

Nog een keer Simson

Simson gaat opnieuw een verkeerde relatie aan met een Filistijnse. Vervolgens wordt zijn nieuwe vriendin Delila door de stadsvorsten van haar volk omgekocht: zij moet erachter komen waaruit zijn grote kracht bestaat en hoe hij kan worden overwonnen. Simson weigert echter het geheim prijs te geven en misleidt zijn geliefde drie keer. Toch komt hij hiermee steeds dichterbij de waarheid (Richt. 16:4-14). En Delila? Alle dagen dringt ze met haar woorden

¹ Simson was een nazireeër aan wie God bijzondere kracht en de geweldige overwinning op de leeuw schonk. Deze geloofservaring mocht hij niet delen met de vijanden van het volk van God, want daarmee zou hij de scheidslijn uitwissen die God tussen Zijn volk en de Filistijnen had getrokken. – We kunnen niet met ongelovigen praten alsof ze gelovig zijn, want dan werpen we parels voor de zwijnen en brengen onszelf in gevaar (vgl. Matth. 7:6).

bij hem aan en valt ze hem lastig, tot 'zijn ziel het niet langer verdragen kon, tot stervens toe' (Richt. 16:16). Simson capituleert door de massieve aanslag op zijn zenuwen en stort zijn hele hart uit bij de trouweloze Delila. Hij spreekt onbezonnen over zijn nazireeërschap, over zijn kracht en het lange haar, dat een nazireeër volgens de wet van Mozes moest dragen (Richt. 16:15-17; vgl. Num. 6:5).

Jozef

Jozef woont als slaaf in het huis van Potifar, een hoveling van de farao. De goed uitziende Jozef is jong en succesvol, maar ook eenzaam en belast met een heel nare ervaring. Maakt hem dat niet erg kwetsbaar voor verleidingen? Dan laat de vrouw van Potifar haar oog op hem vallen. Maar dat niet alleen: ze eist onomwonden van hem om hoererij met haar te bedrijven. Jozef weigert pertinent (Gen. 39:7-9). Maar de vrouw laat hem gewoon niet los. Dag in dag uit laat Jozef haar woorden het ene oor in en het andere weer uitgaan

(Gen. 39:10). Als deze onbeschaamde vrouw hem gretig vastpakt, vlucht Jozef manmoedig weg (Gen. 39:11-12). Dit brengt Jozef dan wel in de problemen,

maar de Heere is met hem en overlaadt hem met Zijn goedheid. Uiteindelijk verwerft Jozef een groot aanzien in Egypte.

Nehemia

Jeruzalem is door de Babyloniërs zwaar verwoest. Onder toezicht van Nehemia beginnen de Joden de muur van de geliefde stad weer op te bouwen. Als de bressen in de stadsmuur gedicht zijn en alleen de deuren nog in de poorten moeten worden geplaatst, krijgt Nehemia een bericht: Sanballat, de Horoniet, en Gesem, de Arabier, willen hem ontmoeten in het dal Ono

(Neh. 6:1-2). Is dat niet een goede gelegenheid om de strijdbijl met deze vijandig gezinde spotters eindelijk te begraven? De nuchtere Nehemia doorziet echter hun eis en beseft dat ze kwaad in de zin hebben. Daarom wijst hij het vriendelijk klinkende aanbod van de hand. Maar er komt een nieuwe uitnodiging, en nog een keer en ten slotte voor de vierde keer (Neh. 6:3-4).

Nehemia geeft iedere keer hetzelfde afwijzende antwoord. Vervolgens la-

ten de vijanden in een open brief hun huichelachtige masker vallen. Nehemia mag vervolgens ervaren hoe God zijn handen sterkt zodat de bouw van de muur voorgoed wordt voltooid.

Een glasheldere les

De les die wij uit de genoemde gebeurtenissen kunnen trekken, is eenvoudig en glashelder: we moeten standvastig blijven. Het is niet genoeg om voor één keer het oor voor de vleierende stem te sluiten, voor één keer de vijand moedig het hoofd te bieden,

voor één keer beslist 'Nee!' te zeggen. Dat moeten we ook een tweede, een derde keer doen – zo lang tot de aanval voorbij is. Alleen dan zijn wij overwinnaars die God kan belonen en zegenen.

De apostel Paulus roept ons op om de hele wapenrusting van God op te nemen, opdat we weerstand kunnen bieden op de dag van het kwaad (Ef. 6:11,13). Maar hij voegt er nog wat aan toe: na alles gedaan te hebben, kunnen we standhouden (Ef. 6:13). Als we honderd vurige pijlen van de boze hebben uitgeblust, moeten we waakzaam blijven, opdat we niet nog door het laatste salvo worden getroffen. Het gaat erom om met Gods hulp stand te houden tegen het spervuur van satan, tot het werkelijk stopt.

Gerrid Setzer

2 Timotheüs

Schaam u dan niet voor het getuigenis van onze Heere, en ook niet voor mij, Zijn gevangene, maar lijd met mij verdrukking om het Evangelie, overeenkomstig de kracht van God.

2 Timotheüs 1:8

Ook 2 Timotheüs gaat in op de individuele verantwoordelijkheid in verband met de Gemeente. Maar Paulus schrijft deze brief vanuit de gevangenis. Het is in feite zijn laatste brief, geschreven in de wetenschap dat hij ter dood zal worden gebracht vanwege zijn getuigenis voor de Heere. Hij spreekt hier niet langer over 'het huis van God', maar over 'een groot huis' (2:20). Wat namelijk eens Gods huis was geweest en een zekere mate van zuiverheid en waarheid kende, was zo sterk verworden dat er zelfs grove dwalingen en vaten tot oneer werden toegestaan. Bovendien hadden allen in Asia zich van Paulus afgekeerd, ongetwijfeld omdat ze zijn onderwijs niet meer wensten.

Maar hij is niet ontmoedigd. Integendeel, met een blij hart moedigt hij deze jongeman aan om zich te sterken en zijn natuurlijke schuchterheid te overwinnen. Timotheüs krijgt de opdracht om zich niet te schamen voor het getuigenis van de Heere en om

het Woord van de waarheid recht te snijden. Hij mag ten volle gebruik maken van heel die gezegende waarheid door standvastig en vastbesloten zijn dienst voor God te vervullen. Hij mag niets ervan verwaarlozen, of het nu gaat om het werk van een evangelist of om de dienst aan gelovigen. Het tweede hoofdstuk laat de gelovige zien in acht belangrijke aspecten van het leven. Het is bijzonder nuttig voor ieder die in deze tijd oprecht de Heere wil dienen.

Zo is dit boek in tijden van verval en geestelijke onverschilligheid geweldig bemoedigend voor ieder met een oprecht hart. Het verklaart de zegen van Gods voorziening met het oog op Zijn voorkennis van huidige omstandigheden, zodat wat de oneer ook mag zijn die Gods naam wordt aangedaan in de belijdende Christenheid, we toch trouw kunnen zijn aan de betekenis van Timotheüs' naam: God erend.

Leslie M. Grant

Afhankelijk handelen

Wacht nog even

Ken je dat? Je wilt graag wat doen, maar voelt dat God tegen je zegt: 'Wacht nog even!' Dat kan om kleine en grote dingen gaan.

Je wilt al lang een nieuwe smartphone. Je hebt eindelijk het geld ervoor bijgespaard. Het apparaat dat je graag wilt hebben, heb je al vaak op internet bekeken. Maar als je erover nadent en er met God over spreekt, voel je een lichte onrust. Je wacht nog even.

Het juiste moment

Maar het kan ook zijn dat God je wil laten zien: dit is het juiste moment om in actie te komen. Dan mag je in vertrouwen op God deze stap zetten en de opdracht uitvoeren.

Je schoolkameraad ziet er de laatste tijd erg verdrietig uit. Je vraagt je al langere tijd af of het niet jouw taak is om hem daar gewoon eens op aan te spreken. Vandaag staat hij helemaal alleen op het schoolplein. Dat is een goed moment. Je vraagt God kort om hulp en gaat op hem af.

Nee!

Soms moet God ons ook laten zien dat onze wens niet overeenkomstig Zijn wil is. Dat zijn vaak moeilijke periodes in het leven, waarin we moeten leren onze wens te laten varen.

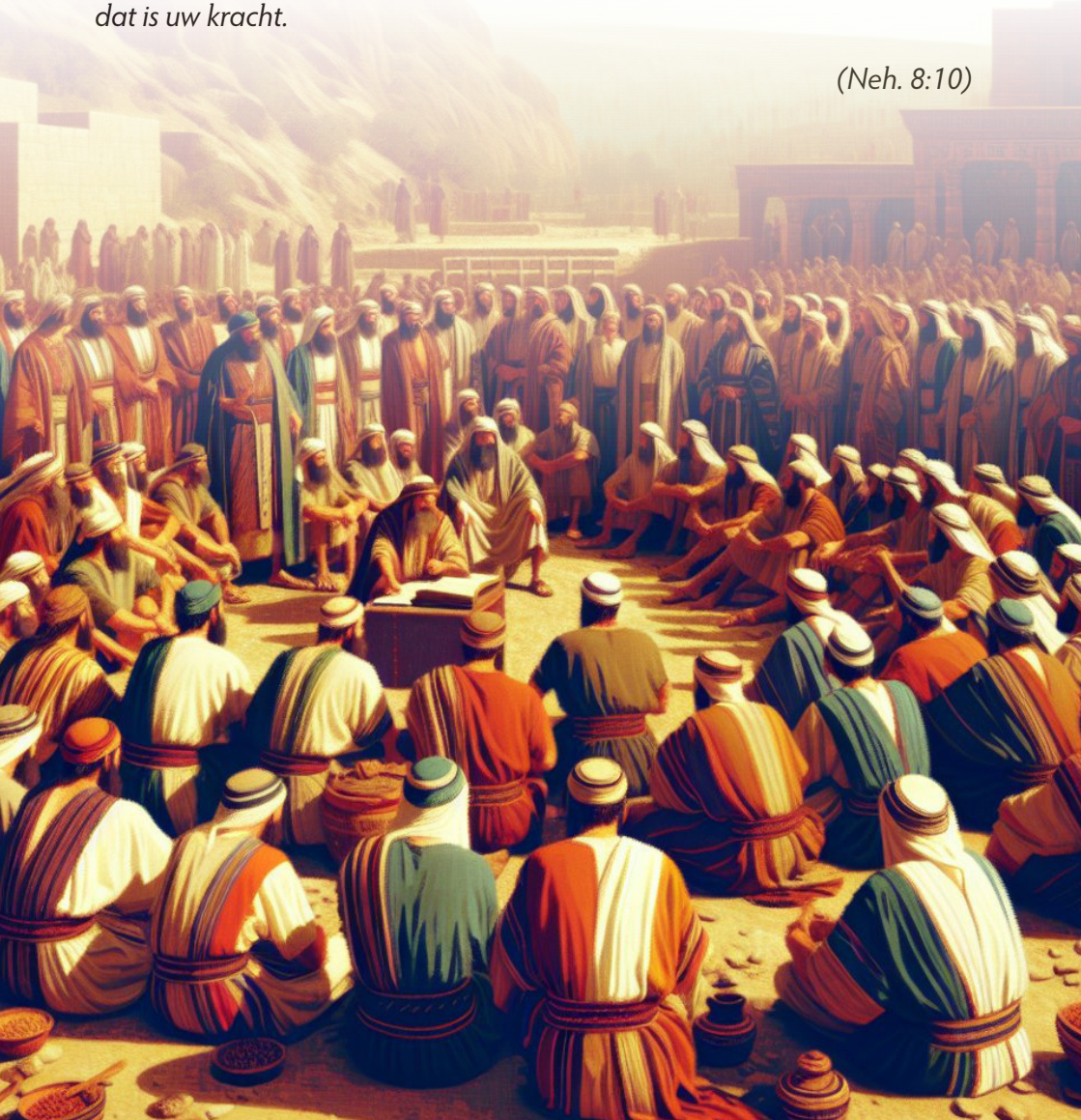
Je wilde zo graag het weekend met je vrienden doorbrengen. Maar nu lig je met griep in bed en moet je thuisblijven. Ook al vind je het nog moeilijk, je accepteert het omdat het je duidelijk is dat God je steeds zo leidt als goed voor je is.

De vreugde van de Heere

Verder zei hij tegen hen: *Ga, eet lekkernijen en drink zoete dranken. En deel uit aan hen voor wie niets is klaargemaakt, want deze dag is heilig voor onze Heere. Wees niet bedroefd, want de vreugde van de HEERE, dat is uw kracht.*

(Neh. 8:10)

Toen de zeventig jaren van de ballingschap voorbij waren, mochten de Joden terugkeren naar hun land als zij dat wilden. Onder hen die terugkeerden, bevond zich ook Ezra, die 'zijn hart erop gericht [had] om de wet van de HEERE te onderzoeken, om die te doen en om in Israël de verordeningen en bepalingen te onderwijzen' (Ezra 7:10). Toen de zevende maand aanbrak, kwam het hele volk op een plein bij elkaar. Ze vroegen Ezra om hen te onderwijzen uit het boek van de Wet. Terwijl hij het voorlas en uitlegde, luisterden ze aandachtig en begrepen het goed. Het gevolg was dat ze berouw kregen en huilden vanwege de ellende die de opstandigheid van hen en hun vaders teweeg had gebracht (zie Neh. 8:1-9).

Een andere reden voor hun verdriet valt op te maken uit Ezra 3:12 en Haggai 2:3. Toen zij de nieuwe tempel vergeleken met de tempel van Salomo, was het gepast om hun falen te erkennen en te huilen van verdriet. Hierin ligt een duidelijke toepassing voor ons. Als de Heilige Geest ons overtuigt van onze fouten en wij, met een gebroken hart, onze zonden en tekortkomingen erkennen, voelen we diep verdriet. En ook wanneer wij onze toestand vergelijken met die in de tijd van de apostelen, of met andere perioden van opwekking in de geschiedenis van de Kerk, is het gepast om diep verdriet te ervaren. Maar deze rouw moet niet onze blijvende toestand zijn. Door God gewerkt verdriet kan het begin van een opwekking zijn, maar niet het doel ervan. De vreugde van de Heere, dat is onze kracht. Nehe-

mia, geleid door de Heilige Geest, wijst hierop in de woorden van de titel van dit artikel. Daarin vinden we vier kostbare waarheden die leiden tot geestelijke kracht. In de volgende overdenkingen zullen we ieder van deze vier bespreken.

Toen Nehemia zag hoe het volk treurde en huilde, werd hij er door de Heilige Geest toe geleid om hen te troosten en hun goede raad te geven om hun verdriet te overwinnen. Het was juist dat zij het falen van henzelf en hun vaders erkenden, maar ze moesten niet in dat verdriet blijven hangen. De Heere wilde dat zij blij zouden zijn, omdat de vreugde van de Heere hun kracht was. Het eerste advies was om te gaan, lekkernijen te eten en zoete dranken te drinken.

God wil dat wij verrijkt zijn, goed gevoed, en dat wij genieten van het voedsel dat Hij voor ons bereid heeft. Toen de verloren zoon terugkeerde naar huis en zijn zonde beleed, liet de vader het gemeste kalf voor hem slachten, want hij hoefde niet meer de schillen van de varkens te eten. Helaas zijn er zo veel geliefde kinderen van God die óf ondervoed zijn doordat ze zich maar zelden voeden met het rijke (geestelijke) voedsel waarvan God ons voorziet, óf die slecht gevoed zijn doordat ze het verkeerde voedsel eten. Jeremia zei: 'Zodra Uw woorden gevonden werden, at ik ze op. Uw woord was mij tot vreugde en tot blijdschap in mijn hart (...)' (Jer. 15:16). De welzalige man uit Psalm 1 overdenkt dag en nacht Gods

Woord. Daarom brengt hij altijd vrucht voort.

En is er een zoetere drank dan het water dat het Woord van God is? De Heere Jezus Christus zei dat ieder die het water van deze wereld drinkt, weer dorst zal krijgen. Dat water kan het hart van het kind van God niet bevredigen. Zijn nieuwe natuur kan alleen bevredigd worden door het water van het Woord, dat 'zoeter [is] dan honing en honingzeem uit de raat' (Ps. 19:10). Als je vreugde in de Heere wilt kennen, let dan zorgvuldig op het voedsel waarmee je jouw ziel voedt. Het is een bedroevend feit van onze tijd dat veel Christenen het Woord van God verwaarlozen. Neem de beslissing om het woord van Christus in rijke mate in je te laten wonen (Kol. 3:16)!

'En deel uit aan hen voor wie niets is klaargemaakt (...). Er zijn veel mensen om ons heen die nog nooit de boodschap van de verlossing hebben gehoord. Het is onze verantwoordelijkheid om het goede nieuws van Gods genade met hen te delen. De allerlaat-

ste woorden van de Heere Jezus (hier op aarde) waren: '(...) u zult Mijn getuigen zijn (...) tot aan het uiterste van de aarde' (Hand. 1:8). Er zijn veel mensen om ons heen – burens, familie, vrienden of vreemden – die het goede nieuws van de verlossing nog nooit begrepen of zelfs maar gehoord hebben. Deel uit aan hen. Hoe meer u uit bent op het geestelijk welzijn van anderen, hoe groter uw vreugde in de Heere zal zijn. Hoe meer iemand uitdeelt aan hen die behoeftig zijn, hoe rijker hij wordt (Spr. 11:24).

Maar uitdelen is niet beperkt tot evangelisatie. Als gelovigen moeten wij elkaar opbouwen. Laten wij het tot ons doel en tot ons dagelijks verlangen maken door de Heere gebruikt te worden om elkaar als leden van het ene Lichaam te bemoedigen. Er zijn veel manieren om uit te delen 'aan hen voor wie niets is klaargemaakt (...)'. We kunnen op bezoek gaan bij mensen die aan huis gebonden zijn om hun het Woord van God voor te lezen. We kunnen traktementen versturen of boeken die hun tot geestelijk nut zijn.

We moeten echter beseffen dat iemand niet kan geven wat hij niet zelf bezit. Ik moet eerst zelf gevoed worden met het Woord van God voordat ik anderen op deze manier kan helpen. Een gelovige moet een diepgevoeld verlangen hebben om anderen tot hulp te zijn, wil hij dat krachtig kunnen doen. We moeten een hart hebben dat hunkert naar de zegen voor anderen. Dan zullen onze daden vergezeld gaan van vurige gebeden ten behoeve van hen. Waar het om gaat, is dat wij een vurig verlangen hebben en bereid zijn offers te brengen om uit te delen aan anderen, zodat ook zij de vreugde van de Heere kunnen genieten.

Om de vreugde van de Heere te kennen, moeten we eerst gevoed worden met het Woord van God, want dat betekent 'lekkernijen eten en zoete dranken drinken'. We moeten ook zorg dragen voor de geestelijke behoeften van anderen en uitdelen aan hen. Dat zal eraan bijdragen dat wij de vreugde van de Heere kennen. Maar er is nog meer dat wij moeten beseffen. Ieder kind van God behoort te onthouden dat van-

daag, en iedere dag, 'heilig voor onze Heere' is. Wij zijn namelijk niet van onszelf, maar wij zijn voor een hoge prijs gekocht (zie 1 Kor. 6:20). Die prijs was het kostbare bloed van Christus, Die ons heeft liefgehad en Zichzelf voor ons heeft overgegeven (zie Gal. 2:20). Wat een geestelijke kracht geeft het ons als wij dat blijven bedenken.

Het probleem dat tot de Babylonische ballingschap leidde, was dat de mensen alleen bezig waren met hun eigen zelfzuchtige verlangens en lusten en God vergaten, Die hen liefhad en in hun behoeften voorzag. Het woord 'heilig' betekent 'apart gezet'. Natuurlijk hebben we verantwoordelijkheden, zoals onze baan, de behoeften van ons gezin en nog veel meer. Maar al deze verantwoordelijkheden moeten vervuld worden tot verheerlijking van God: 'Of u dus eet of drinkt of iets anders doet, doe alles tot eer van God' (1 Kor. 10:31).

De vijand van onze ziel wil ons laten denken dat wij gelukkiger kunnen zijn als wij een beetje tijd besteden aan 'godsdienstige verplichtingen' en de rest van de tijd voor onszelf gebruiken om te doen wat wij willen. Werkelijk geluk vinden we in volkomen overgave, volkomen toewijding, wanneer ons hart, onze geest en onze ziel zich bezighouden met de Heere Jezus. We vinden het wanneer we zo veel mogelijk tijd besteden aan het lezen van het Woord terwijl we in Zijn aanwezigheid zijn, en wanneer we anderen proberen te helpen door de kracht van de Heilige

Geest. Dat zal het heerlijke gevolg zijn als wij beseffen dat onze dagen heilig zijn voor de Heere. Moge de Heere ons de kracht geven om dat te doen, zodat wij de vreugde van de Heere kennen, die onze kracht is.

In Nehemia 8:1-10 en Haggai 2:3 vinden we de oorzaak van het verdriet van het volk. Dat was ongehoorzaamheid. En dat geldt ook voor ons. Wij kunnen niet gelukkig zijn en ons verheugen in de Heere terwijl wij Hem ongehoorzaam zijn. Maar wanneer wij onze zonden erkennen en oprecht belijden en hersteld worden, moeten we niet in ons verdriet blijven steken. 'Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouwd en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven (...)' (1 Joh. 1:9). David zei: 'Mijn zonde maakte ik U bekend, mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zei: Ik zal mijn overtredingen belijden voor de HEERE. En U vergaf mijn ongerechtigheid, mijn zonde' (Ps. 32:5).

Als wij dat doen, herstelt de Heere onze vreugde. Als wij de Heilige Geest bedroeven, kunnen wij de vreugde, die blijdschap van de Heere niet ervaren, want deze blijdschap behoort tot de vrucht van de Geest (Gal. 5:22). We

kunnen niet zelf die vreugde bewerkstelligen, maar we zullen haar bezitten wanneer we ongehinderde gemeenschap hebben met de Heere Jezus Christus, die gezegd heeft: 'Zoals de Vader Mij liefgehad heeft, heb ook Ik u liefgehad; blijf in Mijn liefde. Als u Mijn geboden in acht neemt, zult u in Mijn liefde blijven (...). Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat Mijn blijdschap in u zal blijven en uw blijdschap volkomen zal worden' (Joh. 15:9-11).

De vreugde van de Heere is onze kracht. Ervaren we geestelijke zwakte, of dat nu is als individuele personen, als gezinnen of als gemeente? Laten we ons dan verheugen in de Heere. Laat ieder van ons zich verheugen in onze Verlosser. Als wij tijd doorbrengen in Zijn aanwezigheid en Zijn goedheid overdenken voordat we als gemeente samenkomen, zullen wij Zijn vreugde ervaren en zullen onze harten overvloeien van dankzegging aan Hem. Laten we eraan denken om ons te voeden met Zijn Woord, uit te delen aan anderen, te beseffen dat iedere dag heilig moet zijn voor de Heere en ons te verheugen in Hem.

A.M. Behnam

Geheimschrift

Lukt het jou om het geheimschrift te ontcijferen?

2e letter heeft een punt

AB	CD	EF
GH	IJ	KL
MN	OP	QR

~~st~~
~~uv~~
~~wx~~
yz

\geq A > E v
L 7 0 7 u L 7
< 7 7 L L 7 > 7 7 7 7
7 0 0 A > E v
> 7 7 7 L 7 7 L v
7 L L E > < 7 7 7 v
0 L 7 L 7 0 7 29:13

De Bijbelverkoper

Bij wie in de goede aarde gezaaid is, dat is hij die het Woord hoort en begrijpt, die ook vrucht draagt en voortbrengt, de één honderd-, de ander zestig-, en de ander dertigvoudig.

Mattheüs 13:23

In de dertiger jaren van de vorige eeuw lukte het een Bijbelverkoper om in een afgelegen dorp in Polen een Bijbel te verkopen. Toen hij na drie jaar weer in dit dorp terugkwam, werd hij erg blij. Maar liefst tweehonderd personen waren door het lezen van deze Bijbel tot een levend geloof in Christus gekomen!

Omdat ze maar één exemplaar tot hun beschikking hadden, waren ze op het idee gekomen om de omslag te verwijderen en het boek voorzichtig in een groot aantal delen uit elkaar te halen. Deze brachten ze daarop in omloop onder de bewoners, zodat iedereen geleidelijk aan kon profiteren van de verschillende delen.

In de samenkomsten met deze gelovigen stelde de Bijbelverkoper iedereen voor om een of meerdere Bijbelverzen uit het hoofd te citeren. Een van hen stond op en vroeg: 'Hebben we je goed begrepen? Bedoel je verzen of hoofdstukken?'

Tot verbazing van de Bijbelverkoper bleek toen dat ze niet slechts enkele verzen, maar vele hoofdstukken en zelfs hele boeken uit het hoofd hadden geleerd. Enkelen hadden een evangelie erin gestampt, anderen een deel van de Psalmen of van Genesis. Zo konden de 200 gelovigen bij elkaar bijna de hele Bijbel opzeggen. En dat was maar goed ook, want de Bijbelgedeelten waren ondertussen door het dagelijks lezen en het van huis tot huis doorgeven zo versleten, dat ze nauwelijks nog te lezen waren.

Op deze plaats was het zaad van het Woord van God in de goede aarde van het hart gevallen en had het rijke vrucht voor God voortgebracht!